

ТАРИФНОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ КАК ИНСТРУМЕНТ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ПОЛИТИКИ В ЖИЛИЩНО-КОММУНАЛЬНОЙ СФЕРЕ

ДРОБОТОВА Є.М., студентка

5 курсу ХНУМГ імені О. М. Бекетова, м. Харків

Тема тарифного регулювання сьогодні актуальна як ніколи. Питанням формування тарифів і тарифної політики уділяється більше уваги. Це стосується кожного громадянина – всі ми користуємося послугами ЖКХ, електроенергією, транспортом, послугами зв'язу. Крім розумного підходу до формування тарифів повинен бути ще і чіткий контроль за тим, що відбувається на практиці [1].

Створення стабільних умов для функціонування підприємств сфери жилищно-комунальних послуг неможливо без формування адекватної тарифної політики і рішення, тісно пов'язаних з нею проблем ціноутворення.

Сфера жилищно-комунальних послуг – одна з найбільш витратних галузей економіки, де дуже швидко витрачаються і вживаються вода, теплова і електрична енергія, інші матеріальні ресурси. Витрати підприємств, що надають комунальні послуги, традиційно не покриваються тарифами, встановленими для основної групи споживачів – населення.

Наявність в цій сфері значущого впливу політичних і соціальних факторів визначило пріоритетність адміністративного механізму при встановленні цін (тарифів) на жилищно-комунальні послуги. Вартість жилищно-комунальних послуг розглядається як інструмент визначення розміру державних асигнувань на утримання підприємств ЖКХ. Економічна доцільність встановлюваних тарифів грає при цьому другорядну роль, а їх рівень визначається

достижением компромисса между производителями услуг и органами местного самоуправления, зачастую без учета платежеспособности потребителей [2].

Значительным источником финансовых ресурсов является снижение издержек на содержание жилищно-коммунальной сферы. Концепция реформы ЖКХ определяет эту задачу как одну из основных. Как показывает международная практика, без совершенствования тарифной политики, без развития конкурентных принципов в сфере предоставления услуг и использования мер антимонопольного регулирования, без обеспечения государственного, муниципального и общественного контроля, к тому же, в условиях недостаточной обеспеченности бюджетными средствами и ограниченной платежеспособности граждан – задачи реформы реализованы не будут.

Экспертные оценки, а также результаты проведенных в некоторых городах проверок на предприятиях-монополистах, свидетельствуют о наличии существенных резервов для снижения затрат в производстве жилищно-коммунальных услуг. По существующим оценкам, снижение затрат на 15-20% может быть достигнуто лишь за счет проведения чисто технических мероприятий: проверок условий заключения и выполнения договоров; обоснованности статей расчета себестоимости, включаемых в переходе на конкурсное размещение заказов. Дальнейшее снижение бюджетных затрат на содержание жилищно-коммунального хозяйства может быть достигнуто за счет модернизации инженерной инфраструктуры, и лишь в самую последнюю очередь за счет повышения доли платежей населения при условии роста благосостояния и платежеспособности граждан [3].

Список литературы:

1. [<http://www.region49.ru>] Официальный сайт 49 регион. КОЛЫМА-ИНФОРМ. 2. [<http://eprints.kname.edu.ua>] Шутова Л.О. «Тарифное регулирование как инструмент государственной политики в жилищно-коммунальной сфере». 3. [<http://jkg-portal.com.ua>] Украина коммунальная